

mindre end 51. Ved nærmere Beskuelse kommer man imidlertid til det Resultat, at paa de allerfleste Ændringsforslag, tagne i Antal, er der fuldstændig eller saa godt som fuldstændig Enighed inden for Udvalget, og de Divergenspunkter, som ere blevne tilbage, ere vel ikke uden Betydning, men dog ikke saa overmaade store i Forhold til det, hvorom der er Enighed. Jeg er efter gammel Tradition nødt til at følge Ordensrækken i Lovens Paragraffer og de dertil sig knyttende Ændringsforslag, men jeg maa paa Forhaand gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at da Lovforslaget ikke er saa overmaade systematisk bygget, vil det paa enkelte Punkter bevirke, at jeg kommer til at springe i sammenhørende Materier, men det er ikke min Skyld. Jeg vil selvfølgelig kun omtale Udvalgets eller Udvalgets Fleritals Ændringsforslag og opsætte at udtale mig om de forskellige Mindretalsforslag, indtil Ordførerne for dem have begrundet dem. Jeg gaar da først til Ændringsforslagene til §§ 1 og 2 og gør da med Hensyn til disse Paragraffer atter opmærksom paa, som det allerede er sket i Betænkningen, at Lovforslagets Anordning af, hvilke Virksomheder der skal inddrages under Fabriktilsynet, er den, at alle industrielle Virksomheder, der beskæftige flere end 5 Arbejdere, eller som i deres Virksomhed benytte mekanisk Kraft, skulle gøre Anmeldelse til Fabrikinspektoret, og saa er det efter Lovforslaget dettes Opgave at bestemme, hvilke af disse Virksomheder der skal inddrages under Fabriktilsynet. Udvalget er efter mange og lange Overvejelser kommet til det Resultat, at man maa blive staaende ved Lovforslagets Regler, ikke fordi vi fandt dem ideale, men ærlig talt, fordi vi ikke kunne finde paa noget bedre, og som det vist med fuld Føje er udtalt i Betænkningen, have vi ment, at vi ikke behøve at skamme os derover, da det synes, at man andre Steder i lige saa høj Grad er snublet over denne Opgave. Det synes overalt at have været umuligt at finde nogen bestemt, præcis Begrænsning, naar det skulde være en rationel Begrænsning mellem de Virksomheder, der bør inddrages under Tilsynet, og dem, der ikke bør inddrages derunder. Hvor meget det, der her er bragt i Forslag, betyder med Hensyn til en Udvidelse af Fabriktilsynets Omraade, er det jo ikke saa godt at sige paa Forhaand, da det vil komme an paa, hvorledes Fabriktilsynet vil stille sig, og det er maaske endnu vanskeligere at sige det, efter den Skikkelse,

som Udvalget foreslaar at give Fabriktilsynet. I Motiverne til Lovforslaget blev det paa Grundlag af Oplysninger fra Aaret 1897 meddelt, at medens der da var i alt 3,200 Virksomheder under Fabriktilsyn, deraf dog de 1900 kun under Tilsyn i Henhold til Maskinbeskyttelsesloven af 12te April 1889, antoges det, at der efter Lovforslagets Regler vilde komme højst 7,200 Virksomheder ind under Fabriktilsynet. Men der er vel nogen Føje til at antage at Antallet vil blive noget mindre end 7,200. Men derom har jeg nogen Grund til at tro, at andre Medlemmer af Udvalget ville udtale sig. Ved Siden af denne Lovforslagets Hovedregel, som er fremstillet i § 1, første Stykke, og § 2, læste i Forening, er der i Lovforslagets § 1, andet og tredje Stykke, givet en almindelig Hjemmel til at inddrage andre Virksomheder end de egentlig industrielle under et Tilsyn, der ligner Fabriktilsynet. Med Hensyn til dette Punkt er Udvalget jo enigt i, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget. Idet jeg bemærker, at Ændringsforslaget Nr. 3 er en rent sproglig Ændring uden nogen reel Betydning, skal jeg med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 4 bemærke, at efter Udvalgets Fleritals Formening gælder det samme om dette. Udvalgets Flerital siger her, at Virksomheder, der alene bestrides ved den paagældendes eget Arbejde med Bistand af Hustru og Børn, inddrages i intet Tilfælde under Tilsynet, og det er Udvalgets Fleritals Opfattelse, at dette er Lovforslagets Mening, men da der er opstaaet Tvivl i saa Henseende inden for Udvalget, har man anset en udtrykkelig Bestemmelse derom for ønskelig. Jeg vender mig saa atter til § 1, andet og tredje Stykke. Disse Stykker have faaet en anden Formulering i Udvalgets Ændringsforslag Nr. 5. Medens Lovforslaget gik ud paa, at der skulde kræves en kgl. Anordning, som maatte være fælles for hele Landet med Hensyn til de paagældende Arter af Virksomhed, har Udvalget som Helhed stillet sig paa det Standpunkt, at her var Tale om lokale Interesser, hvor det var naturligt at lade Kommunernes Mening have afgørende Betydning. Det kommunale Selvstyre vilde her have en naturlig og smuk Opgave, men saa maa naturligvis Centraladministrationen træde til, for at der ikke skal fremkomme alt for uensartede Regler. Forholdet vil vel blive det, at paa de Omraader, hvor Sagen har nogen større Betydning, vil det blive Hovedstaden eller nogle større Kommuner i Landet, der tage